

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Obergang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Ordføreren (Rump): I forrige Samling var et tilsvarende Lovforslag om forskellige ny Statsbaneanlæg i og ved Kjøbenhavn Genstand for en omfattende og indgaaende Førstebehandling, og ligeledes have vi haft en længere Førstebehandling i Aar. Under denne tillod jeg mig at udtale, at efter Bestaffenheden af den Forhandling, der havde fundet Sted i Fjor, vilde det ventelig vise sig, at Flertallet i dette Ting vilde tiltræde det andet Tings Formening om, at man af det Lovforslag, som i Fjor forelaa fra Regeringens Side, skulde tage den Del, om hvilken man kunde blive enig, for derved for en længere Tid at faa fjernet de væsentligste Mangler ved Jernbaneforholdene her i Kjøbenhavn, og at man skulde udstyre de andre Punkter, hvorom der var mere forskellige Meninger, til et senere Tidspunkt. Denne Formening har, for saa vidt man kan betragte Udvalgets Medlemmers Ansuelser som et nogenlunde korrekt Udtryk for Tingets Standpunkt, fundet Stadfæstelse ved den af os afgivne Betænkning, idet det samlede Udvalg, med Undtagelse af den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt), har ment at burde anbefale Lovforlaget uforandret, dog for nogle Medlemmers Vedkommende med Udelabelse af § 5, altsaa uforandret, for saa vidt angaar de foreslaaede Anlæg. Jeg tror herefter ikke, at jeg behøver nærmere at begrunde denne Indstilling. Sjælden har et Lovforslag været saa omhyggelig og grundig forberedt som dette, dels ved Regeringsforlaget i Fjor og dels ved de derved følgende Kommissionsbetænkninger. De Anstrengelser, som Regeringen har gjort sig for saa vidt muligt at bringe Usikkerhederne til Medlemmernes Kundskab, og den meget indgaaende Behandling, som Lovforlaget fandt i det andet Ting, en Behandling, der fra alle Sider blev fulgt med ubelt Opmærksomhed, bringe mig til at antage, at ethvert af det høje Tings Medlemmer i Virkeligheden har taget sit Standpunkt til det foreliggende Spørgsmaal. Jeg skal paa Flertallets Begne anbefale de paagældende Paragraffer til Vedtagelse.

Det nævnte Medlem har som Mindretal afgivet en længere Udvikling af sit Standpunkt, hvilken ender med den Udtalelse, at han paa alle Trin vil stemme mod Lovforlaget, og denne sin Stilling indleder han med Bemærkninger om, at han ikke har villet stille Vædringsforslag, fordi han forudsætter,

at Vædringsforslag dikterede af hans Opfattelse ikke vilde finde Tilslutning i Tinget, og at det derfor ikke vilde være rigtigt af ham at spille Tingets Tid med en Debat og Afstemning over hans saaledes forud dødsdømte Vædringsforslag. Han har derfor kun afgivet sin Erklæring, og dermed fralagt sig Ansvaret for Følgerne af Lovforlagets Vedtagelse. Et Flertallet ikke billiger det ærede Medlems Raisonnementer følger jo ligesom af de diametralt modsatte Konklusioner, idet vi indstille Lovforlaget til Vedtagelse, og det ærede Mindretal vil modsætte sig det paa alle Stadier, saa at den Omstændighed, at han ikke gaar ind paa dets Detailler, ikke indeholder nogen Godkendelse af det paa noget Punkt. Selve den Maade, hvorpaa det ærede Mindretal har udtalt sig om en mulig Debat om sit Standpunkt, indeholder jo netop en Opfordring til ikke at indlede nogen saadan.

Jeg mener dog at maatte gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger, nemlig med Hensyn til det, som forekommer mig at være Hovedsummen af hans Argumentation. Det ærede Mindretal siger i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 800, at han gaar ud fra, at den her foreliggende Sag egentlig er at betragte som det første Skridt til Gennemførelsen af hele den af Kommissionen foreslaaede Ordning af de kjøbenhavnske Banegaardforhold, og at Sagen i Virkeligheden er afgjort med dette første Skridt. Forud herfor har han udtalt den Formening, at hvis det, han ønskede skulde være den endelige Ordning, nemlig en Udvidelse af Stationen, blev stillet som Forslag, vilde det i høj Grad vanskeliggøre, om ikke ligesom umuliggøre det store Anlæg, altsaa Fortsættelsen af det, der skulde komme, naar man havde vedtaget Lovforlaget, og navnlig vilde en Udvidelse forebygge, at man kunde komme bort fra alle Niveauoverførser, og at man en Gang kunde komme til en Boulevardbane. Han siger, at det ikke mindst er dette, der har bidraget til, at han har indtaget sit afvigende Standpunkt. Det forekommer mig, at vi der have Hovedsummen af det ærede Medlems Argumentation, og det er, at han gerne vil forhindre, just ikke saa meget, at dette Lovforlags Indhold bliver vedtaget, som at man gaar videre paa den Bane, som man derved kommer ind paa, idet han forudsætter, at det kun er det første Skridt til at gennemføre Regeringens oprindelige Forslag. Jeg tror nu ikke, at man saaledes uden videre kan sige, at det er givet, at man, naar man vedtager dette Lovforslag, saa ogsaa senere maa gaa videre. Jeg tror, at det er rigtigt, hvad der er gjort gældende i det andet Ting og ogsaa af den ærede